

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. januar 2013
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Christina Hjeresen
Sagsnr.: 2012-0030-1206
Dok.: 641388

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 429 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. december 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 429 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere artiklen ”Ingen erstatning til knust mor: Nu vil politikerne lave reglerne om”, bragt på www.bt.dk den 11. december 2012, samt redegøre for, om ministeren agter at udvide erstatningsbegrebet for personer, som pådrager sig en akut psykisk lidelse i forbindelse med en forbrydelse (eksempelvis en mor som oplever, at hendes børn dræbes af deres far) og i givet fald hvornår. <http://www.bt.dk/danmark/ingen-erstatning-til-knustmor-nu-vil-politikerne-lave-reglerne-om>”

Svar:

Artiklen, der omtales i spørgsmålet, omhandler en dom afsagt den 10. december 2012 af Østre Landsret, som vedrører spørgsmålet om muligheden for at tilkende erstatning til en mor til to dræbte børn for den psykisk lidelse, som moderen blev påført i forbindelse med drabet på børnene. Østre Landsret fandt i den konkrete ankesag, at betingelserne for at tilkende erstatning ikke var opfyldt.

Af principielle årsager finder jeg ikke at burde udtale mig om konkrete sager, der er eller har været behandlet ved domstolene.

Mere generelt kan det oplyses, at erstatningsansvarsloven indeholder dansk rets almindelige regler om udmåling af erstatning og godtgørelse ved personskade mv. Erstatningsansvarsloven angiver ikke, hvad der nærmere skal forstås ved ”personskade”, og dette begreb er i vidt omfang udviklet og løbende tilpasset gennem retspraksis. Det antages efter retspraksis, at en personskade både kan være fysiske og psykiske følger af en ansvarspådragende handling.

Udgangspunktet i dansk ret er, at der kun kan kræves erstatning, når skadelidte har lidt et tab, det vil sige er blevet påført en økonomisk skade. I en række tilfælde er der dog med erstatningsansvarsloven også fastlagt særlige kompensationsregler, f.eks. godtgørelse for svie og smerte, godtgørelse for varigt mén og godtgørelse for tort. Ved lov nr. 35 af 21. januar 2003 blev der i erstatningsansvarslovens § 26 a indført en regel om godtgørelse til efterladte ved dødsfald, der er forvoldt forsætligt eller groft uagtsomt. Af lovforslaget fremgår det, at spørgsmålet om, i hvilket omfang der bør gives erstatning for psykisk skade til de efterladte, fandtes bedst egnet til at blive løst gennem domstolenes løbende udvikling af dansk rets almindelige erstatningsregler på grundlag af en stillingtagen til konkrete enkeltsa-

ger.

Som anført kan der efter retspraksis også tilkendes erstatning i de tilfælde, hvor den skade, som pådrages ved den erstatningspådragende handling, er en psykisk lidelse. Der kan således efter omstændighederne kræves erstatning for psykisk skade i tilfælde, hvor den erstatningssøgende f.eks. har været impliceret i en ulykke uden at lide direkte overlast, men hvor den psykiske skade skyldes, at den pågældende var eller anså sig for at være i fare for at komme fysisk til skade. Derudover har domstolene i visse tilfælde tilkendt erstatning, selv om den erstatningssøgende ikke har lidt fysisk overlast og heller ikke uden videre kan siges at have været i fare herfor, hvis skadevolderens handling har været udtryk for grov kåthed eller lignende.

I tilknytning hertil kan nævnes Højesterets dom af 23. marts 2007, refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 2007, s. 1562, hvor Højesteret i en sag om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til en forælder som følge af datterens død har udtalt, at det ikke kan udelukkes, at der også i andre tilfælde, end hvor den pågældende selv er blevet påført fysisk skade eller har været i fare herfor, kan blive tale om at tilkende erstatning for psykisk skade, eksempelvis i tilfælde, hvor en person overværer, at en nærtstående bliver dræbt ved en ulykke. Højesteret bemærker i den forbindelse, at det imidlertid må være en betingelse, at den pågældende er blevet påført en egentlig psykisk lidelse, som rækker ud over sorg og savn.

Det er således overladt til domstolene på baggrund af en konkret vurdering af sagens omstændigheder at vurdere, om betingelserne for at få tilkendt erstatning er opfyldt, f.eks. om der er årsagssammenhæng mellem dødsfaldet og den psykiske skade, og om den pågældende er blevet påført en egentlig psykisk lidelse, som rækker ud over sorg og savn.

Det er min opfattelse, at spørgsmålet om, i hvilket omfang der i konkrete tilfælde bør tilkendes erstatning for psykisk skade til pårørende som følge af et dødsfald, fortsat er bedst egnet til at blive løst gennem retspraksis.

Jeg kan i øvrigt i forhold til den konkrete sag oplyse, at jeg fra Erstatningsnævnet er bekendt med, at den erstatningssøgende har ansøgt Processbevillingsnævnet om tilladelse til at anke Østre Landsrets dom til Højesteret som 3. instans.